

Hrišna duša

$\text{♩} = 112$

Po - lú - bi - lam jem že - na - ča raz mo - lo - do - ho, cho - d'i - l'i sme

do ha - jič - ka, do ze - l'e - no - ho. Ja du - ma - la, že ňa bu - de

vič-no lú - bi - ti, taj za - ča-lam pid ser-deč-kom d'i - t'a no - si - ti.

Jo - ho lú - bov me - ne skla-ma - la, ta - ku spra-vu

ja od ľo - ho hriš - na dos - ta - la. Že vin mňa vža - ti ne - mo - že,

tak mi po - vi - dal, na za - hu - bu d'i - t'i - noč - ky ti - ši - ci - mi dal.

2. Neznala ja duša hrišna, što mam robiti,
či dŕťatko zochabiti, či zahubiti.
Taj na serdce i na dušu jem zatemnila,
taj v dochtera svoje dŕťa ja zahubila.

Nemam, nemam, nemam pomoči,
a ja ša s tym sužuju cez deň i v noči.
[:Nenajde už duša moja ňikda pokoja,
bo ňa trapit zahubena dŕťinka moja.:]

3. Bo najvekša ja hrišnica pid jasnym nebom,
neznam či ša možu zvati išťi človekom,
Či ša može takij tip človekom nazvati,
što dokaže malej duši jej život vžati.

Nemam, nemam, nemam pomoči,
a ja ša s tym sužuju cez deň i v noči.
[:Nenajde už duša moja ňikda pokoja,
bo ňa trapit zahubena dŕťinka moja.:]